

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 420/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. M.	w dniu 3 sierpnia 2019 roku w W. przy (...) w klubie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. i P. P. oraz innymi nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu R. G. oraz K. A., w ten sposób, że zadawał ciosy pięściami	

		po całym ciele oraz kopał ww. pokrzywdzonych po całym ciele, czym naraził ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk tj. o czyn z art. 158 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Spotkanie się w dniu 3 sierpnia 2019 roku K. M. z kilkoma innymi osobami na leżakach przy klubie (...) mieszczącym się przy (...)</p> <p>Dołączenie do w/w osób R. G. oraz K. A..</p> <p>Wywiązanie się awantury pomiędzy R. G. i K. A. a zgromadzonymi osobami w związku z utratą bezprzewodowego głośnika marki J. stanowiącego własność R. G.</p> <p>Dokonanie pobicia R. G. i K. A. przez K. M., działającego wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami poprzez zadawanie im ciosów pięściami oraz kopanie po całym ciele.</p> <p>Doznanie przez R. G. rany tłuczonej głowy, bez utraty przytomności, bez zmian pourazowych OUN i kości czaszki, a przez K. A. powierzchownych obrażeń ciała w postaci licznych</p>	wyjaśnienia K. M.	68, 279	

<p>zadrapań naskórka twarzy i szyi.</p> <p>Narażenie R. G. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku z art. 157 § 1 kk z uwagi na uderzenie szklaną butelką w głowę.</p> <p>Narażenie K. A. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku z art. 157 § 1 kk z uwagi na kopanie po głowie.</p>			
zeznania R. G.	23-23v, 46v-47, 317		
zeznania K. A.	49v-50, 316-317		
zeznania P. P.	76, 347		
zeznania M. M.	72, 348		
zeznania P. G.	30v-31, 348		
zeznania A. H.	90v-91, 347-348		
protokół oględzin osoby	54-55, 348		
dokumentacja medyczna	26-28, 348		
opinia sądowo-lekarska	108, 110, 348		
ustna opinia sądowo-lekarska	112v-113, 348		
Brak uprzedniej karalności K. M..	Informacja z KRK	122, 328	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. M.	w dniu 3 sierpnia 2019 roku w W. przy (...) w klubie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. i P. P. oraz innymi nieustalonymi osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia głośnika marki J. o wartości 1700 zł na szkodę R. G. oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1000 zł na szkodę K. A., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia głośnika marki J. o wartości 1700 zł na szkodę R. G. oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1000 zł na szkodę K. A. przez K. M. działającego wspólnie i w porozumieniu z M. M. i P. P. oraz innymi nieustalonymi osobami.	wyjaśnienia K. M.	68, 279	
zeznania P. P.	76, 347		
zeznania P. G.	30v-31, 348		

umowa sprzedaży	18, 348		
protokół przeszukania	85-86, 348		
protokół zatrzymania rzeczy	19-21, 348		
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia K. M.	<p>Depozycje oskarżonego zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności w całości. Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie nie umniejszał swojej winy, ani nie kwestionował udziału w pobiciu pokrzywdzonych R. G. i K. A. w dniu 3 sierpnia 2019 r. przy (...) w klubie (...). Przyznanie się oskarżonego odnośnie pobicia pokrzywdzonych w świetle zeznań pokrzywdzonych i P. G. nie budziło wątpliwości. Wyjaśnienia oskarżonego korelowały z treścią innych obiektywnych dowodach w postaci dokumentacji medycznej, protokołu oględzin osoby, opinii sądowo-lekarskiej i ustnej opinii sądowo-lekarskiej. Sąd dał wiarę również wyjaśnieniom oskarżonego, w których</p>	

		<p>stanowczo i konsekwentnie zaprzeczał jakoby dokonał kradzieży bezprzewodowego głośnika J.. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były spójne z treścią zeznań P. G. i P. P.. Ten drugi z resztą zeznając w sprawie niniejszej, jak też wyjaśniając w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym we własnej sprawie, wprost wskazał, że to on zabrał głośnik, po czym podjechał do lombardu, gdzie go sprzedał. Kategorycznie wskazując, że oskarżony "z zabraniam głośnika nie miał nic wspólnego". Ponadto twierdzenia oskarżonego, negującego, aby miał jakikolwiek udział w zaborze głośnika, w pełni także korelują z dowodem z dokumentu w postaci umowy sprzedaży, kiedy to przedmiot ten został oddany do lombardu.</p>	
zeznania R. G.	<p>Sąd nie miał żadnych podstaw, aby odmówić wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego. Świadek rzeczowo i logicznie odniósł się do okoliczności czasu, miejsca i przebiegu zdarzenia poczynając od dołączenia do grupy osób przebywającej przy (...) poprzez utratę głośnika, która stała się zarzewiem wymiany zdań aż do pobicia jego i K. A.. Pokrzywdzony przyznał, że był uderzany pięściami</p>		

po całym ciele oraz szklaną butelką w głowę. Zeznania świadka były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego K. M., którego pokrzywdzony rozpoznał na karcie pogłądowej podczas okazania, zeznaniami świadków P. G., A. H., częściowo zeznaniami P. P. i M. M., którzy nie kwestionowali swojej obecności w miejscu zdarzenia. W części dotyczącej pobicia zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci dokumentacji medycznej oraz opinii sądowno-lekarskiej i ustnej opinii sądowno-lekarskiej. Relacja świadka różniła się nieco od zeznań pozostałych świadków, jednakże powyższe rozbieżności nie były tego rodzaju, aby dyskredytowały jego zeznania jako wiarygodne, ponieważ wespół z innymi zeznaniami prowadziły w sposób jednoznaczny do wniosku, że do jego pobicia przez oskarżonego i inne osoby faktycznie doszło.

zeznania K. A.

Depozycje świadka były logiczne, świadek w sposób jasny i wiarygodny zrelacjonował przebieg wydarzeń z dnia 3 sierpnia 2019 r. Pokrzywdzony odniósł się do okoliczności, w jakich doszło do pobicia

jego osoby jak i R. G. przez oskarżonego wespół z innymi osobami przy (...). Świadek na okazanych tablicach poglądowych rozpoznał oskarżonego, jako jednego ze sprawców jego pobicia. Zeznania świadka korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego K. M., zeznaniami świadków R. G., P. G., A. H., częściowo zeznaniami P. P. i M. M. w odniesieniu do czasu i miejsca zdarzenia oraz znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci protokołu oględzin osoby, opinii sądowno-lekarskiej i ustnej opinii sądowno-lekarskiej odnośnie doznanych obrażeń w trakcie pobicia. Drobne rozbieżności w relacji świadka wynikają z dynamiki zaistniałej sytuacji, lecz jednoznacznie prowadzą do wniosku, że w dniu 3 sierpnia 2019 r. doszło do pobicia pokrzywdzonych R. G. i K. A.. Świadek nie posiadał natomiast wiedzy odnośnie sprawcy kradzieży głośnika, a informacje o jego sprzedaży w lombardzie pozyskał dopiero od funkcjonariusza Policji w trakcie interwencji. W ocenie Sądu w zeznaniach świadka nie ujawniły się żadne sprzeczności czy luki, które mogłyby wpłynąć na ich ocenę inną niż uznanie za wiarygodne. Relacja świadka odnosi

	się do zaobserwowanych i przeżytych wydarzeń.	
zeznania P. P.	<p>Zeznania te miały kluczowe znaczenia odnośnie ustalenia osoby odpowiedzialnej za kradzież głośnika. I tak świadek zeznając w sprawie niniejszej, jak też uprzednio wyjaśniając w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym we własnej sprawie, konsekwentnie i stanowczo twierdził, że to on zabrał głośnik znajdujący się na stole, po czym zawiózł go do lombardu i sprzedał. Zeznania świadka były spójne z wyjaśnieniami K. M. i zeznaniami P. G.. Fakt sprzedaży głośnika przez P. P. znajdował potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci protokołu zatrzymania rzeczy i umowy sprzedaży. Świadek szczątkowo odniósł się do pobicia pokrzywdzonych, nie zajmując stanowiska odnośnie udziału K. M. w pobiciu pokrzywdzonych..</p>	
zeznania M. M.	<p>Zasadniczo świadek potwierdził, że podczas spotkania na (...) wywiązała się kłótnia pomiędzy grupą osób, w której znajdowali się m. in. oskarżony i świadek, a pokrzywdzonymi, która zakończyła się pobiciem R. G. i K. A.. Depozycje tego świadka nie poddawały w</p>	

	<p>wątpliwość twierdzeń P. P. odnośnie zaboru głośnika, albowiem świadek nie miał wiedzy, kto był sprawcą kradzieży tego przedmiotu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w części, w jakiej zeznał, że doszło do pobicia pokrzywdzonych. W tym zakresie zeznania świadka były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami pokrzywdzonych, P. G. oraz A. H. oraz znajdują odzwierciedlenie w treści zgromadzonej dokumentacji co do doznanych przez pokrzywdzonych obrażeń ciała.</p>	
zeznania P. G.	<p>Relacje spójne, rzeczowe i logiczne, niemniej odnosiły się one do okoliczności związanych z przebiegiem zdarzeń, które wiązały się z podjęciem przez świadka czynności służbowych jako funkcjonariuszki Policji.</p>	
zeznania A. H.	<p>Zeznania świadka ocenione zostały jako spontaniczne, świadek szczerze odniosła się do okoliczności, które zaobserwowała na miejscu zdarzenia, potwierdzając, że pokrzywdzeni zostali pobici, a przyczyną tego zajścia była utrata przez jednego z nich głośnika. Świadek próbowała również udzielić pomocy pokrzywdzonym. Sąd nie znalazł powodów,</p>	

	<p>które dyskredytowałyby zeznania tego świadka, ponieważ odnośnie pobicia pokrzywdzonych były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonego oraz z zeznaniami pokrzywdzonych, P. G., P. P. i M. M. oraz znalazły odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów w postaci protokołu oględzin osoby, dokumentacji medycznej oraz opinii lekarsko-sądowej i uzupełniającej opinii lekarsko-sądowej.</p>	
Informacja z KRK	Dokument sporządzony przez uprawnione do tego organ, w ramach przyznanych kompetencji.	
protokół oględzin osoby	Dokument wiarygodny, sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach przysługujących kompetencji. Współ z innymi dowodami tworzył spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą co do doznanych obrażeń ciała przez K. A. na skutek pobicia.	
opinia sądowno-lekarska	Dowód wiarygodny; Sąd podzielił w całości wnioski opinii, które były jasne i wewnętrznie niesprzeczne. Ponadto opinia sporządzona przez osobę kompetentną, bezstronną, niezainteresowaną korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz,	

	którejkolwiek ze stron procesu, w oparciu o dane znajdujące się w aktach sprawy.	
dokumentacja medyczna	Sporządzona przez uprawnione osoby, nie nasuwała żadnych wątpliwości co do rzetelności i prawdziwości zawartych w niej danych.	
umowa sprzedaży	Dokument wiarygodny, niekwestionowana przez strony postępowania, stała się podstawą ustaleń faktycznych co do sprzedaży skradzionego głośnika J.. Treść dokumentu korespondowała z zeznaniami P. G. i P. P. odnośnie sprzedaży w lombardzie skradzionego przez P. P. głośnika.	
protokół przeszukania	Dokument wiarygodny, sporządzony przez funkcjonariuszy Policji w ramach powierzonych im zadań, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Nie budził wątpliwości do co autentyczności i wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzył spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą co do sprzedaży głośnika w	

	lombardzie znajdującym się przy ul. (...) w W..		
protokół zatrzymania rzeczy	j.w.		
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	umowa sprzedaży		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 158 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art.			

156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk.

Przepis art. 158 § 1 kk nie określa sposobu udziału w pobiciu (a także w bójce), co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania

uczestników pobicia, a w jej ramach również każdy środek użyty w ataku na inną osobę (inne osoby), jeżeli wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku wskazanego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1 kk. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma bowiem charakter wspólnej

odpowiedzialności za następstwa działania, co stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić, który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy możliwość ich nastąpienia przewidywał albo mógł przewidzieć (tak: postanowienie SN z 22.4.2009 r., IV KK 14/09, BPK 2009, Nr 6, poz. 1).

Czasownikowe znamię "bierze udział w bójce lub pobiciu" ma bardzo szeroki zakres znaczeniowy i oznacza zarówno wszelkie działania fizyczne polegające na zadawaniu

innej osobie uderzeń rękami, głową, kopaniu itp., mogące wywołać szkodliwe dla jej zdrowia, a nawet życia skutki, jak i działania, które w wypadku innych przestępstw mogłyby być traktowane, jako pomocnictwo lub podżeganie do nich, np. przytrzymywanie lub obezwładnianie osoby, którą inni sprawcy biją (tak wyrok SN z 14.1.1953 r., SN 337/39, OSNCK 1953, Nr 3, poz. 46), werbalne zachęcanie osób bijących się do zadawania uderzeń w sposób świadczący o agresywnym uczestnictwie w bójkce lub pobiciu (wyr. SN z 21.7.1938 r., I K 1061/38, OSN(K) 1939, Nr 3, poz. 71) itp., jeżeli są to działania w czasie trwającej już bójki lub pobicia.

Przypisanie przestępstwa z art. 158 kk wymaga ustalenia niebezpiecznego charakteru pobicia - na co mogą wskazywać ustalone w konkretnym przypadku okoliczności zajścia - sposób zadawania uderzeń, ich siła, kierunek i umiejscowienie uderzeń, sposób ich zadawania czy też użycie niebezpiecznych przedmiotów do zadawania ciosów. Oczywistym jest przy tym, że przestępstwo z art. 158 § 1 KK nie jest znamienne skutkiem w postaci następstwa czynu. Jego istotą jest narażenie

ofiary na powstanie skutków z art. 148 § 1, art. 156 § 1 bądź z art. 157 § 1 kke. Zarzucalność tego narażenia wynika więc ze sposobu działania sprawcy i środków stosowanych przez niego przy zadawaniu urazów.

Podmiotem przestępstwa pobicia jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w pobiciu i niezależnie od tego, czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia lub zdrowia człowieka. Nie jest konieczne, by konkretna osoba zadała zaatakowanemu cios, wystarczy świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi (wyr. SA w Łodzi z 23.11.2000 r., II AKa 169/00, OSPriP 2001, Nr 6, poz. 20; wyr. SN z 28.7.1972 r., Rw 692/72, OSNKW 1972, Nr 11, poz. 181; wyr. SA w Białymstoku z 25.11.1997 r., II AKa 85/97, OSA 1998, Nr 10, poz. 56).

W ocenie Sądu, ujawniony i uznany za wiarygodny materiał dowody, pozwala ponad wszelką wątpliwość przyjąć, że oskarżony K. M. w dniu 3 sierpnia 2019 roku w W. przy (...) w klubie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, które zostały

prawomocnie skazane wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 11 sierpnia 2020 roku, sygn. akt II K 420/20 oraz innymi nieustalonymi osobami, wziął udział w pobiciu R. G. oraz K. A.. Oskarżony działając wspólnie z innymi osobami wykorzystał przewagę liczebną nad pokrzywdzonymi, zaatakował ich, zadając im ciosy pięściami po całym ciele oraz kopiąc po całym ciele. O tym, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu świadczy to, że aktywnie i świadomie brał udział w zajściu, czemu oskarżony nie zaprzeczał, a wręcz przyznał, że bił pokrzywdzonych. Pokrzywdzeni również wskazali oskarżonego jako jednego z napastników. K. M. akceptował działania innych współsprawców i utożsamiał się z nimi, samemu biorąc czynny udział w pobiciu. Wynikiem zadawanych przez oskarżonego ciosów było powstanie u R. G. obrażeń w postaci rany tłuczonej głowy, bez utraty przytomności, bez zmian pourazowych OUN i kości czaszki, zaś u K. A. powierzchownych obrażeń ciała w postaci licznych zadrapań naskórka twarzy i szyi. Oskarżony umyślnie doprowadził do naruszenia czynności narządu ciała pokrzywdzonych, które

należało zakwalifikować z art. 157 § 2 kk. Poza sporem, w świetle opinii biegłego jest również to, że oskarżony naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk z uwagi sposób działania, które polegało na zaakceptowaniu przez oskarżonego uderzenia R. G. szklaną butelką w głowę oraz kopaniu leżącego na ziemi K. A. po całym ciele, w tym po głowie, która stanowi newralgiczne miejsce.

W świetle powyższego Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamion występku z art. 158 § 1 kk. Przypisany oskarżonemu czyn, niewątpliwie miał charakter zawiniony i bezprawny. Oskarżony w ustalonym stanie faktycznym mógł bowiem zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły wobec niego żadne okoliczności wyłączające lub umniejszające jego winę czy bezprawność zachowania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	K. M.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>W myśl art. 278 § 1 kk karze podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.</p> <p>Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać.</p> <p>Kradzież od strony podmiotowej</p>			

charakteryzuje umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał natomiast przypisać oskarżonemu sprawstwa dokonania wspólnie i w porozumieniu zaboru w celu przywłaszczenia głośnika marki J. o wartości 1700 zł na szkodę R. G. oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1000 zł na szkodę K. A., tj. o czynu z art. 278 § 1 kk. Przede wszystkim, żaden z przesłuchanych w toku procesu świadków, w tym sam pokrzywdzony K. A., nie potrafił wskazać ściśle okoliczności, w jakich doszło do zaboru, w tym sprawcy zaboru telefonu. W świetle zasad doświadczenia życiowego nie można wykluczyć sytuacji, że telefon ten w trakcie zdarzenia wypadł pokrzywdzonemu z kieszeni, a nie został skradziony. Nie można przy tym tracić z pola widzenia okoliczności, że przeszukanie oskarżonego oraz innych ustalonych osób, z którymi K. M. miał dopuścić się kradzieży telefonu działając wspólnie i w porozumieniu, dały wynik negatywny. Co się zaś tyczy kradzieży głośnika bezprzewodowego J., dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego, jak też zeznania świadków

również nie pozwalają przypisać sprawstwa tego czynu K. M.. Należy zauważyć, że P. P. dwukrotnie przesłuchany w toku procesu wprost wskazał, że K. M. "z zabranieniem głośnika nie miał nic wspólnego", przyznając, że to on zabrał tenże głośnik, a następnie sprzedał go w lombardzie, co znajduje potwierdzenie w treści zeznań funkcjonariusza Policji P. G. i umowie sprzedaży. Brak jednocześnie jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka. Trudno bowiem przyjąć w świetle zasad logiki, aby P. P. zdecydował się składać nieprawdziwe zeznania, a korzystne dla oskarżonego, przyjmując całą odpowiedzialność za ten czyn na siebie, co w szczególności łączy się z następstwami finansowymi dla niego. P. P. konsekwentnie i zdecydowanie wykluczał udział K. M. w kradzieży głośnika. W ocenie Sądu w tych okolicznościach, przyjęcie każdej przeciwnej wersji innej niż to, że K. M. nie dokonał kradzieży głośnika jest mniej logiczne poprawne. Choć inne dowody ustalenia te mogą poddać w wątpliwość, to stanu tego poprzez dostępny materiał dowodowy i kryteria art. 7 kpk zmienić nie można, pozostawiając sprawstwo

<p>oskarżonego wyłącznie w sferze przypuszczeń. A te jako takie nie mogą stanowić podstawy skazania.</p> <p>Mając na uwadze powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego od stawianego mu zarzutu popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>K. M.</p>	<p>II</p>	<p>II</p>	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się przesłankami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oceniając stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, a także cele kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.</p> <p>Sąd baczyl, aby kara nie przekraczała stopnia winy, który należy ocenić jako wysoki z uwagi na umyślne działanie. Zachowanie oskarżonego nie znajdowało żadnego usprawiedliwienia. Wobec oskarżonego nie zaistniała żadna okoliczności umniejszających jego winę, poza tym miał pełną świadomość tego, iż popełnia czyn</p>

zabroniony, a jako osoba posiadająca pewny poziom doświadczenia życiowego choć w stopniu podstawowym musiał znać obowiązujące przepisy prawa, jak też przewidywać skutki podejmowanych decyzji.

Sąd miał na względzie również wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu na rozmiar krzywdy fizycznej wyrządzonej pokrzywdzonym, intensywność zadawania pokrzywdzonym ciosów, jak też sposób i okoliczności popełnienia czynu, w szczególności zachowanie oskarżonego, który wykazał działał w grupie osób mającej znaczną przewagę nad pokrzywdzonymi. Wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynu stanowiły okoliczności obciążające, natomiast na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił w dużej mierze to, że dotychczas nie był karany, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w odniesieniu do niego wyraził skruchę. Jako okoliczność łagodzącą wymiar kary Sąd uwzględnił także młody wiek sprawcy, co jednocześnie przesądziło o zasadności orzeczenia kary mającej w przeważającej mierze spełnić cele wychowawcze.

W świetle powyższego uznać należało, że oskarżony nie jest osobą

na tyle zdemoralizowaną, że konieczne byłoby orzekanie wobec niego kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Istotne jest to, aby kara w odczuciu sprawcy była nieuchronna, realnie podlegająca wykonaniu. Takową jest zatem kara ograniczenia wolności Sąd zatem skorzystał z dyspozycji art. 37a § 1 kk i wymierzył K. M. karę rodzajowo łagodniejszą w postaci 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wymiar kary dostosowano do stopnia ujemnej kryminalnej zawartości przypisanego oskarżonemu czynu.

Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz pozwoli na osiągnięcie wobec niego celów zapobiegawczych i wychowawczych oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Obowiązek wykonywania pracy na cele społecznie pozytywnie wpłynie na oskarżonego poprzez dokonanie

			refleksji na własnym postępowaniem oraz uzmysłowi mu, że popełnianie przestępstw nie popłaca, jak też pozytywnie wpłynie na strefę społecznego odbioru czyniąc zadość poczuciu sprawiedliwości.
K. M.	IV	II	Na podstawie art. 46 2 kk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego R. G. nawiązkę w kwocie 700 zł i na rzecz pokrzywdzonego K. A. nawiązkę w kwocie 800 zł. Ustalając wysokość nawiązek Sąd miarkował rozmiar krzywd wyrządzonych pokrzywdzonym.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	III	II	Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary ograniczenia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 sierpnia 2019 roku od godz. 21.30 do dnia 5 sierpnia 2019 r. do godz. 13.45.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Orzekając w sprawie niniejszej wzięto pod uwagę treść przepisu art. 4 § 1 kk, który nakazuje badać względność ustawy w sytuacji jej zmiany w czasie popełnienia czynu i w czasie orzekania. Analizie pod kątem względności ustawy poddano przepis art. 37a kk, który w dacie czynu nie warunkował jego zastosowania jednoczesnym obligatoryjnym orzeczeniem środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, w sytuacji wymierzenia kary o charakterze wolnościowym.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49,</p>	

poz. 223 z późn. zm.)
zwolniono oskarżonego
od ponoszenia kosztów
sądowych, a wydatkami
obciążono Skarb Państwa.
Sąd orzekając w
tym zakresie uwzględnił
aktualną sytuację
majątkową oskarżonego,
który nie posiada majątku,
nie osiąga żadnych
dochodów i pozostaje na
utrzymaniu rodziców.

1.Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz